

به عنوان محل کار این کاراکترها انجامی بینید را از صفر ساختیم. پروژه سنگینی بود و با بودجه بسیار کمی هم جمع شد. با اینکه کست پشت دوربین ما کست پشت دوربین «تگراس ۱» بودند و آقایان امیر کریمی فیلمبردار، سعید هنرمند طراح صحنه، هادی ساعدمحکم صدابردار کار بودند و همینطور کست بسیار خوبی برای پست پروداکشن داشتیم و آقایان بابک قائم در تدوین، علی تصدیقی در اصلاح رنگ و نور، حسین قورچیان به عنوان مدیر صداگذاری و نیما عظیم نژاد در زمینه موسیقی با ما همکاری کردند و همانطور که در افتتاحیه فیلم هم گفتم این فیلم فقط با رفاقت و عشق ساخته شد و اگر که می‌خواست رفاقتی در این میان نباشد شاید مانند بسیاری از فیلم‌های دیگر به نیمه هم نمی‌رسید اما این رفاقت و عشقی که پشتش بود باعث شد که همه بچه‌ها تمام خود را بگذارند و خدا را شکر خروجی آن فیلم «تدفین» شد.

محمد جعفر فرد حسینی سرمایه‌گذار:

مؤسسات پخش برای خودشان حکم فرمایی می‌کنند

چگونه شد که همکاری با این پروژه را پذیرفتید

نمی‌توانم بگویم که عشق من به سینما سبب ساز این مسئله بود. اولین سرمایه‌گذاری من در سینما به فیلم «خرها آدم نمی‌شوند» به کارگردانی آقای اکبر منصور فلاح بود که طرحش از برادرم بود و خیلی علاقه‌مند بودند که این کار را انجام بدهند و من هم با او همکاری و همراهی کردم و کار را عملیاتی کردیم. در واقع «تدفین» دومین تجربه من در این زمینه و اولین کار بلند آقای تنابنده بود و من ایشان را بسیار خوش فکر، علاقه‌مند و پر شور و نشاط دیدم بر همین اساس به ایشان اعتماد کردم و سعی کردم که در اولین تجربه‌اش، او را همراهی کنم تا بتوانیم به امید خدا پروژه را عملیاتی کنیم.

پس از این دو تجربه آیا همچنان می‌خواهید در این زمینه فعالیت کنید یا اینکه موانعی که وجود دارد باعث می‌شود تا سرمایه‌گذاران نسبت به ادامه این راه دلسرد شوند؟

متأسفانه به نظر هم‌راهی‌هایی که باید، با سرمایه‌گذار و تهیه‌کننده صورت نمی‌گیرد. مراحلی که لازم است مثلاً وزارت فرهنگ و دولت همراهی کنند، وام‌ها و تسهیلات و امکاناتی بدهند. به عنوان مثال ما در همین فیلم نیازمند یک تانک بودیم و می‌خواستیم آن را در صحنه داشته باشیم، خوب به هر حال این فیلم هم در مورد جنگ صحبت می‌کند و هم بحث هنری بسیار ویژه و خاصی دارد و انتظار می‌رود که همه ارگان‌ها بیایند و کمک کنند اما در اختیار قرار گرفتن همین تانک برای ما هزینه و زحمت بسیار زیادی داشت. فکر می‌کنم که در این زمینه دوستان در بدنه دولت یک مقدار کم لطفی کرده و همراهی و همکاری لازم را نکردند. سرمایه‌گذار هم بالاخره در جایی سرمایه‌گذاری می‌کند که برگشت سرمایه‌اش به نوعی تضمین شده باشد متأسفانه در حوزه سینما اگر شما بخواهید یک فیلم وزینی بسازید برگشت سرمایه‌تان تضمین نمی‌شود بلکه باید فیلمی بسازید که گیشه پسند باشد و ادبیات خاص خودش را داشته باشد و تنها در این صورت است که می‌توانید به نوعی امیدوار به بازگشت سرمایه باشید.

برنامه‌های آتی فیلم «تدفین»: برای پس از اکران چیست؟

در حال حاضر گروه سینمایی هنر و تجربه بخش اکران فیلم تدفین را بر عهده دارد و با توجه به اینکه فیلم به شدت مورد پسند واقع شده و بازتاب خوبی پس از رونمایی داشته فکر می‌کنم در همه شهرستان‌هایی که این امکانات را دارند پخش فیلم انجام شود. همینطور با پلتفرم‌ها نیز صحبت‌هایی انجام شده که به موازات بتوانیم پخش آنلاین فیلم را نیز انجام دهیم.

سخن پایانی

علی‌رغم اینکه علاقه‌مندی من به کار فیلم و سینما شاید زیاد نباشد ولی از اینکه این فیلم را ساختم بسیار خوشنود و راضی هستم چرا که احساس می‌کنم توانستیم ۱۰۰ نفر را دور هم جمع کنیم و کاری را انجام بدهیم و این یعنی در وهله اول یک کار آفرینی اتفاق افتاده است که خودش برای من جای خوشحالی دارد و در قدم دوم این است که در این و انفسایی که وجود دارد توجه به مسائل فرهنگی واقعاً بیش از پیش لازم و حیاتی است و فکر می‌کنم که اگر به این سمت و سو برویم در نهایت باعث خوشحالی و لذت روح و روان مردمان خواهیم بود. امروز اگر سرمایه‌گذاری علاقه‌مندی زیادی به سینما داشته باشد تنها همین این شور و شعف است که او را به سمت این کار می‌کشند و نه بازگشت سرمایه و این به خاطر موانعی است که در حال حاضر وجود دارد. مثلاً اگر فقط همین بخش اکران را در نظر بگیریم می‌بینیم که مؤسسات پخش برای خودشان حکم فرمایی می‌کنند و شما باید خوان‌های متعددی را رد کنید تا بتوانید با یک موسسه پخش هماهنگ کنید و همه این‌ها باعث می‌شود که جذابیت و انگیزه لازم جهت سرمایه‌گذاری و تولید فیلم کاهش پیدا کند.



ساخت یک سری فیلم‌های کوتاه همکاری می‌کردیم، باز می‌گردد. وقتی که فیلمنامه «تدفین» به دست من رسید دیدم که قصه خوب و ضد جنگی دارد و پیام فیلم صلح جهانی است و با اینکه فیلم کوتاهش را کار کرده بودیم اما سناریو فیلم بلندش نیز برایم بسیار جذاب بود و تصمیم گرفتم کار را به مرحله تولید ببریم. من با سرمایه‌گذار آقای فرد حسینی صحبت‌ها را انجام دادم و باقی مسائل هم پیرو همین داستان انجام شد.

به نظر بزرگترین مشکلی که این روزها به عنوان مدیر تولید و مجری طرح با آن مواجه می‌شوید سرمایه‌گذار است.

حقیقت این است که این مسئله به چند بخش تقسیم می‌شود اما می‌توان گفت که معضل اصلی جلب سرمایه‌گذار است. با توجه به اینکه سرمایه‌گذاران به این مسئله فکر می‌کنند که برگشت مالی آنها به چه شکل خواهد بود به فیلم‌های تجاری و کم‌دی رو می‌آورند و به فیلم‌های اجتماعی و شریفی مثل تدفین خیلی کمتر از آنچه باید پرداخته می‌شود. نظر من این است که سینمای اجتماعی و هنر و تجربه برای خودش یک حال و هوا و فضای دیگری دارد ولی متأسفانه خیلی از جوانان ما به خاطر نبود بودجه و سرمایه‌گذار و نداشتن رزومه کافی برای مجاب کردن کسی که بیاید و در فیلمشان سرمایه‌گذاری کند، از تولید آثار هنری باز می‌مانند.

با چه چالش‌هایی برای ساخت این فیلم روبرو بودید؟

حقیقتش فیلم واقعا سختی بود. ما برای بازدید لوکیشن به ایلام رفتیم اما متأسفانه آنجا سبز شده بود در حالی که حال و هوای فیلم ما سرد بود. به همین علت تصمیم گرفتیم به دامغان برویم و در یک روستایی به نام «تویه دروار» لوکیشن مورد نظرمان را پیدا کردیم. همینطور در زمینه ساخت لوکیشن و آوردن نفربر به آن منطقه هم با چالش جدی مواجه بودیم، تمام منطقه به صورت تپه‌ای بود که با لودر و بولدوزر روی آن کار کردیم تا آن فضای که می‌خواستیم ایجاد شود.

پس در واقع لوکیشن سازی کردید!

بله صفر تا صد آنجا ساخته و تانک آورده شد و تمام آن محوطه‌ای که

حقیقتش نمی‌دانم شاید نگاه من اینگونه است که این صحنه یعنی درگیری دو دوست برایم چندان عجیب نبود و همانگونه که کارگردان خواست برایش بازی کردم. در واقع درگیری این دو کاراکتر باز در همان حریم دوستی‌شان است.

آیا در سینمای ایران بازیگران فرصتی برای تجربه نقش‌های متفاوت دارند یا این مسئله بیشتر به انتخاب‌شان بر می‌گردد؟

من در این چند سالی که دور شده‌ام تلاشم بر این بوده است. مثلاً در دو سال گذشته نقش پسری را بازی کردم که تبدیل به دختر می‌شود، در حال حاضر نقش متفاوتی را در سریال «غربت» بازی می‌کنم و همینطور نقشم در فیلم «تدفین» همگی متفاوت هستند و از هم فاصله دارند. تلاشم بر این است اما برای من این مسئله به نوع سینما، پیشنهادات و انتخاب‌ها بر می‌گردد.

سخن پایانی

دوست دارم بینندگان این فیلم را ببینند و اگر دوست داشتند نظر ایشان را به ما منتقل کنند.

امیر صیدآبادی، مجری طرح و مدیر تولید:

تدفین با رفاقت و عشق ساخته شد

تا این لحظه بیشتر در چه سمتی در سینما فعالیت داشته‌اید؟

من سال هاست که در سمت مجری طرح، مدیر تولید و مشاور تهیه‌کننده فعالیت می‌کنم. جانشین تهیه‌کننده فیلم «دو زیست»، مشاور تهیه‌کننده فیلم سینمایی «پاکول» و سینمایی «طبقه یک و نیم» و مجری طرح و مدیر تولید سینمایی «خیلی دور نیست» و «دلا» بودم و در نهایت در فیلم «تدفین» به عنوان مجری طرح و مدیر تولید همکاری کرده‌ام.

ورود شما به این پروژه به چه انگیزه‌ای شکل گرفت؟

رفاقت من و آقای تنابنده تقریباً به ۲۰ سال پیش و زمانی که در